

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ • ΙΣΤΥΤΗΣ ΕΥΘ. ΤΖΑΛΛΑΣ • ΕΤΟΣ 76ο — Αρ. ΦΥΛΛΟΥ 20805 — ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2004 • 0,70 €

Νέες χιονοπτώσεις με προβλήματα

Οι έντονες χιονοπτώσεις, κυρίως στα ορεινά του νομού, προκάλεσαν σοβαρά προβλήματα στις συγκοινωνίες, ενώ εκατοντάδες ταξιδιώτες αποκλείστηκαν στα χιόνια, στον εθνικό δρόμο Ιωαννίνων-Τρικάλων, στην περιοχή των Τρικάλων.

> ΣΕΛΙΔΑ 9

ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ Ενισχύονται οι μικρομεσαίοι

Πώς επηρεάζουν την τοπική πολιτική σκηνή Οι σταυροί στέλνουν μηνύματα

► Ο «Η.Α.» αφιερώνει σήμερα τις σελίδες 5-7 στην ανάλυση του συσχετισμού δυνάμεων ανάμεσα στους υποψηφίους και στα σημεία στα οποία κρίθηκαν οι οριακές μάχες Παντούλα-Παπούλια (για εκλογή) και Καλογιάννη-Τασούλα (για την πρώτη θέση, με το γόητρο που τη συνοδεύει).

► Σε ποιους λόγους ήταν πιο δυνατοί και σε ποιους

Απ' το Αιγαίο ως τη Νέα Υόρκη

Σπύρος Εξάρας, ένας έλληνας μουσικός που μετά το πέρασμα στην Αμερική κάνει το μεγάλο βήμα για μια σπουδαία διεθνή καριέρα

Ο έλληνας μουσικός της τζαζ που ξεπερνούν τα σύνορα της χώρας μας είναι ακόμη σχετικά λίγοι. Έτσι κάθε φορά που μαθαίνουμε ότι κάποιος τα καταφέρει νιώθουμε μεγάλη χαρά. Ο Θεσσαλονικιός Σπύρος Εξάρας σπούδασε κιθάρα στην Αθήνα και έγινε γνωστός στους μουσικούς κύκλους παίζοντας με πετυχημένους συνθέτες και τραγουδιστές (Ηλίας Ανδριόπουλος, Κώστας

κή του να κάνει το γύρο του κόσμου.

Σ' αυτό συμβάλλουν και τα μεγάλα ονόματα που συμμετέχουν στο άλμπουμ: ο ντράμμερ Gene Lake, ο πιανίστας Henry Hey, ο μπασίστας Matt Garrison (γιος του θρυλικού μπασίστα του Coltrane, Jimmy Garrison) και ο γνωστός σε όλους Αρμένιος περκασιονίστας Arto Tanboyciyan (Night Arc, Ελευθερία Αρβανιτάκη, Αι Di Meola, Marc Johnson). Συμμετέχει επίσης ο δεξιοτέχνης του κλαρίνου Λευτέρης Μπουρνιάς.

Ο τίτλος του δίσκου προέρχεται από το φρυγικό, έναν από τους μουσικούς τρόπους που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι Έλληνες (πάνω στους οποίους βασίστηκε η ανάπτυξη της ευρωπαϊκής μου-

σικής), που έχει ανατολίτικη χροιά. Όπως πράγματι γεμάτος μεσογειακά χρώματα είναι ολόκληρος ο δίσκος. Το φως του Αιγαίου, τα χρώματα, οι ήχοι και οι μυρωδιές της πατρίδας είναι χαραγμένα στην καρδιά του Σπύρου και εξωτερικεύτηκαν στο στούντιο της Νέας Υόρκης με ένα νοσταλγικό τόνο («Deer's Leap», «Ode To Aegean», «I Will Never Forget», «Thrace Boys»). Κάτι που επιτείνεται από το εκφραστικό κλαρίνο και τα διάφορα άλλα παραδοσιακά πνευστά του έμπειρου Λευτέρη Μπουρνιά και τα ιδιόρρυθμα φωνητικά του Tanboyciyan, που άλλοτε ακούγονται σαν θρησκευτική επίκληση και άλλοτε σαν ένα είδος ανατολίτικου σκατ.

Η αμερικάνικη τριάδα των Hey, Garrison και Lake σε αντιστάθμισμα λειτουργεί σαν ένα άψογο φούζον ρύθμ σέκσιον και έτσι σε ολόκληρο το άλμπουμ υπάρχει ένα διαρκές παιχνίδισμα ανατολής - δύσης και ένας αδιάκοπος διάλογος ανάμεσα στις διάφορες κουλτούρες, που βέβαια κατευθύνεται από το συναίσθημα και την κοινή αγάπη για τη μουσική.

Εκτός του ότι ο Σπύρος γνωρίζει σε βάθος την ανατολική και τη δυτική παράδοση και ότι είναι δεινός και εκφραστικός και στην κλασική και στην

ηλεκτρική κιθάρα, καθοριστικό στοιχείο του «Phrygians», είναι οι δυνατές του συνθέσεις (και οι 10 δίσκοι του) που έχουν σαν αποτέλεσμα να μας προσφέρει ένα παγκόσμιο άκουσμα με ολοκληρωμένο ήχο και όχι μια προβλέψιμη τζαζ με γεύση φολκλόρ. www.spiroexaras.com

Ο Σπύρος Εξάρας με την κιθάρα του

Ο δίσκος του «Phrygians» κυκλοφορεί από την αμερικανική Blue Note

Χατζής, Αντώνης Καλογιάννης, Άλκηστις Πρωτοψάλτη) και συμμετέχοντας στην Ορχήστρα της ΕΡΤ και την Ορχήστρα των Χρωμάτων.

Το 1992 πήρε την απόφαση να αφοσιωθεί στη τζαζ και έκανε το μεγάλο ταξίδι για την Αμερική. Μια απόφαση που του έδωσε τη δυνατότητα να γνωριστεί και να παίξει με μουσικούς όπως οι Randy Brecker, Mark Egan και Harvie Swartz.

Το 2002 ηχογράφησε για την ανεξάρτητη Laughing Buddha το «Phrygians», που εδώ και λίγους μήνες κυκλοφορεί από τη Blue Note, γεγονός που προσέ-

Spiros Exaras World Jazz Ensemble: «Phrygians» (Blue Note)

Ο Σπύρος Εξάρας με τον Matt Garrison

Με την ευκολία και την ταχύτητα που μας παρέχουν τα ηλεκτρονικά μέσα εντοπίσαμε στη Νέα Υόρκη το Σπύρο Εξάρα, που με μεγάλη προθυμία δέχτηκε να μας μιλήσει για τις δυσκολίες που αντιμετώπισε από τότε που βρέθηκε στην Αμερική, για το πώς ξαναανακάλυψε εκεί την ελληνική μουσική, για την εμπειρία του από την ηχογράφηση του «Phrygians» και τη συνεργασία του με τους μεγάλους μουσικούς που συμμετέχουν καθώς και για τους δρόμους που του ανοίγει η διεθνής κυκλοφορία του δίσκου από τη Blue Note.

ΤΙ ΜΑΣ ΛΕΙΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ Ο ΣΠΥΡΟΣ ΕΞΑΡΑΣ

«Νόμιζα ότι έπαιζα τζαζ»

«Η τζαζ εδώ στην Αμερική και ιδιαίτερα στη Νέα Υόρκη είναι ένας άλλος κόσμος! Όταν πρωτοήλθα στις ΗΠΑ, πριν 11 χρόνια νόμιζα πως έπαιζα τζαζ, όπως πολλοί Έλληνες μουσικοί νομίζουν. Κάνοντας όμως μια βόλτα προς τα «τζαζάδικα» της Νέας Υόρκης διαπίστωσα πως μάλλον ήμουν ερασιτέχνης του είδους... Βέβαια έχοντας μια πολύ καλή μουσική κατάρτιση από τις κλασικές μου σπουδές και μια σχετική εμπειρία στη τζαζ δεν άργησα να καταλάβω τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούσαν οι εδώ τζαζιστές. Έτσι σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα το επίπεδό μου είχε ανέβει άρδην.

Πολύ σύντομα είχα γνωριστεί με διάσημους μουσικούς όπως οι Mark Egan (Pat Metheny, Sting), Randy Brecker, Joel Rosenblatt (Michel Camilo, Spyro Gyra), Tom Schuman (Spyro Gyra). Ηχογράφησα μαζί τους το πρώτο ντέμπο με μουσική μου, που δεν είχε κάποια ιδιαίτερη τύχη, ωστόσο αποκόμισα απίστευτες εμπειρίες από την πρώτη μου ηχογράφηση στις

ΗΠΑ. Στη συνέχεια άρχισα να εμφανίζομαι με διάφορους μουσικούς σε κλαμπ της Νέας Υόρκης και σιγά σιγά να αποκτήω κάποια φήμη. Κάποια στιγμή μάλιστα δέχτηκα και ένα τηλεγράφημα από τον παραγωγό της ποπ ντίβας Mariah Carey και έπαιξα ένα σόλο με κλασική κιθάρα στη γνωστή της τότε επιτυχία «My All». Όμως επειδή δεν μπορούσα να αντεπεξέλθω οικονομικά με τα πενιχρά «νυχτοκάματα» των τζαζ εμφανίσουν άρχισα να δουλεύω σε κάποια ελληνικά μαγαζιά με έντεχνο ελληνικό τραγούδι. Αυτό όχι μόνο με βοήθησε οικονομικά, αλλά μου έδωσε και την ευκαιρία να πειραματιστώ με την ελληνική μουσική που μέχρι τότε δεν είχα σε ιδιαίτερη εκτίμηση. Έτσι κάπως γεννήθηκε η ιδέα του «Phrygians».

Οι εμπειρίες μου με το στούντιο και τους μουσικούς του «Phrygians» ήταν εκπληκτικές. Όχι μόνο γιατί όλοι τους είναι κορυφαίοι στο είδος τους, αλλά και για τον τρόπο με τον οποίο κατάλαβαν και απέδωσαν τη μουσική μου.

Χωρίς κανένα ύψος φτασμένου (όπως άλλωστε και οι περισσότεροι αμερικανοί), αλλά με φαντασία και επαγγελματισμό σεβάστηκαν τη μουσική μου και εμένα τον ίδιο προσωπικά, κάνοντάς με να νοιώσω αρχηγός τους, μιας και εγώ ήμουν ο ηγέτης της συγκεκριμένης μπάντας. Όσο για τους ηχολήπτες, τον Oliver Straus (ηχογράφηση) τον Phil Magnotti (μίξη), καθώς και τον ελληνοαυστραλό Leon Zervos (μάστερινγκ), έκαναν άψογη δουλειά σε σημείο που από εδώ και μπρος θέλω να ηχογραφώ μόνο στην Αμερική... Στο τέλος έρχεται και η Blue Note να κυκλοφορήσει το CD μου σε παγκόσμια διανομή, κάνοντάς με τον πρώτο Έλληνα τζαζιστή με κυκλοφορία στη Blue Note. Φυσικά τα πράγματα γίνονται λιγάκι πιο εύκολα με την έννοια ότι ανοίγονται ευκολότερα κάποιες πόρτες που προηγουμένως δεν άνοιγαν καθόλου, ιδιαίτερα σε κάποια διεθνή φεστιβάλ τζαζ. Όμως πιστεύω πως ακόμη έχω πολύ δρόμο μπροστά μου για τη διεθνή καταξίωση».